

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende en af Den internationale Arbejdskonference i Genève i året 1961 vedtagen konvention om delvis ændring af de af Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference på dens første 32 møder vedtagne konventioner.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2244).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet socialministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1881, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 171).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Mørk: Jeg skal tillade mig at henvise til den af udvalget afgivne betænkning og kan i øvrigt anbefale lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg stiller forslag om, at lovforslaget går direkte til tredje behandling

uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forsvarets personel.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 865, fremsættelsen i tidenden sp. 2131).

Victor Gram: Forslaget til lov om forsvarets personel er stort set tilrettelagt efter samme princip som loven om forsvarets ordning og hjemmeværnsloven, nemlig kun at nedfælde det strengt nødvendige i lovens paragraffer, medens en række bestemmelser fastsættes ved kgl. anordning af forsvarsministeren. En sådan forenkling af lovgivningen har utvivlsomt sine fordele, måske særlig på forsvarets område, hvor en løbende tilpasning til udviklingen vil hæmmes ved en alt for detaljeret udformning i lovene, men det kan naturligvis også være betænkeligt at overlade alt for mange beføjelser til administrativ afgørelse. Dette indebærer naturligvis ingen problemer, når det er den rigtige minister, der sidder med beføjelserne, men vi kan vel ikke vente altid at være så heldige. Jeg har absolut tillid til den nuværende højtærede forsvarsminister, men selv for ham og for administrationen af denne lovgivning ville det have været af betydelig værdi, om vi havde fået det politiske folketingsudvalg, som forsvarsministeren foreslog i forslaget til lov om forsvarets ordning. Men det ville man jo fra de to store oppositionspartiets side dengang ikke være med til. Nu kan man trøste sig med, at der næppe går mange år mellem forsvarslovenes optagelse til revision i det høje ting. Udviklingen og påvirkningen skrider jo hastigt. Det gælder vel først og fremmest love om forsvarets ordning, men jeg tror heller ikke, den nye lov efter vedtagelsen af det foreliggende forslag til lov om forsvarets personel ret mange år vil kunne opfylde de krav, udviklingen vil stille. Spørgsmålene om enhedsforsvar og ét befalingsmandskorps er jo ikke frit i luften svævende teorier; de har visse faste holdepunkter i udviklingen, og jeg tror ikke, der vil gå så forfærdelig lang